

I N T E R J Ú

Vezérőrnagy, tudós, professzor, pilóta

Interjú a Szent-Györgyi Albert-díjas prof. dr. Blaskó Béla nyugállományú rendőr vezérőrnaggyal 70. születésnapja alkalmából

Major general, scholar, professor, pilot

Interview with Prof. Dr. Béla Blaskó, Szent-Györgyi Albert Prize-awardee, retired police major general on the occasion of his 70th birthday

Absztrakt

Prof. dr. Blaskó Béla nyugállományú rendőr vezérőrnagy augusztus hónapban töltötte be 70. életévét. Eme jeles alkalomra ünnepi kötet került kiadásra, amelyben barátai, pályatársai és tisztelői foglalták írásba emlékeiket és gondolataikat. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter úr az életút összegzéseként így fogalmaz köszöntőjében: *„Több évtizedes főiskolai és egyetemi, tanári pályáút, a repülés szeretete, a zene iránti vonzódás, sikeres ügyvédi pálya”*. Dr. Koltay András, a Nemzeti Közsolgálati Egyetem rektora méltatásában kifejti: *„Tábornok úr neve, a jelenlegi és volt hallgatók között is, egyaránt fogalom”*, majd így folytatja *„Küldetésének, hitvallásának tekinti a rendvédelmi tisztek megfelelő szintű felkészítését.”* Dr. Balogh János rendőr altábornagy, országos rendőrfőkapitány laudációjában így fogalmaz: *„Munkássága megmutatja, hogy kitartással, szorgalommal, tanulással és a haza szolgálatával az ember a szakma csúcsát elérheti, olyan képességekre tehet szert, amely kivívja a témában jártas szakemberek elismerését és személyiségét pótolhatatlanná teszi a szakmájában.”* Dr. Dános Valér nyugállományú rendőr vezérőrnagy, egyetemi magántanár köszöntő szavaiban ezt írja: *„A tekintély és tisztelet csak akkor van meg, ha jelen van a tanárnál a szakmai tudás, a felkészültség, a kiváló előadókészség, a következetesség és az igazságosság. E kompetenciák megléte miatt válhattál a legrespektábilisabb személlyé tanítványaid körében.”* A 68 éves Belügyi Szemle eme interjújával köszönti a 70 éves Blaskó Béla professzor urat. Az interjút dr. Szabó Csaba rendőr alezredes készítette.

Kulcsszavak: interjú, rendőrség, életpálya, történetek

Abstract

Prof. Dr. Béla Blaskó, retired police major general, became 70 in August. On this occasion a celebratory book was published in which his friends, colleagues, and admirers recall their memories and thoughts in writing. Dr. Sándor Pintér, Minister of the Interior, formulates, summarizing his life in a welcome speech: *“Decades of college and university, teaching career, love of flying, attraction to music, successful career as a lawyer”*. Dr. János Balogh, lieutenant general, National Chief of Police states in his laudation: *“His work shows that with perseverance, diligence, learning and home service, one can reach the top of the profession, gain skills that earn the recognition of professionals skilled in the subject and make his personality irreplaceable in his profession.”* Dr. Valér Dános, major general, writes in the greeting words about the university private teacher: *“Authority and respect are only present if the teacher is present with professional knowledge, preparedness, excellent performance, consistency and fairness. Because of these competencies, you have become the most responsive person among your students.”* The 68-year-old Belügyi Szemle greets Professor Béla Blaskó at his 70th birthday with this interview. The interview was conducted by Dr. Csaba Szabó pol. Lt. Col.

Keywords: interview, police, career, stories

Bevezetés

Hogyan indult a rendőri pályafutása professzor úr?

A szűkebb családomban nem volt senki korábban rendőr. Repülőgépész-technikusként dolgoztam, amikor az akkori Népszabadságban megjelent egy hirdetés, amelyben a Budapesti Rendőr-főkapitányság érettségizett embereket keresett rendőrnek. Rögtön rendőr őrmesteri rendfokozattal lehetett kezdeni. Ez abban az időben nagy szó volt, hiszen akkor még tisztos rendfokozattal rendelkező rendőrök is láttak el szolgálatot. Nagyon vonzó életpályát ajánlottak számomra, amely az akkori fizetésem dupláját, szolgálati lakást és a Rendőrtiszti Főiskolán való továbbtanulási lehetőséget jelentett. *„Barna derékszíjas”* közrendes rendőrként URH szolgálatot láttam el Budapest területén váltásban, ez a klasszikus 07-es hívószámra érkező bejelentésekre történő kiküldéseket jelentette. Egy rövid ideig tartó IX. kerületi nyomozói munkára vezénylést kö-

vetően, ismételten a közrendvédelmi szakterületen dolgoztam, majd visszatértem a központi URH kötelékébe. Közben beiskoláztak a Rendőrtiszti Főiskolára, mivel vezetői beosztásba terveztek kinevezni. Rövid idő alatt felfigyeltek szakmai elköteleződésemre, mivel szolgálati feladataimat határozottan és feyelmezetten láttam el. A főiskola elvégzését követően neveztek ki első tiszti rendfokozatomba, majd ezzel egyidejűleg tanársegédként kezdtem meg oktatói munkámat a Rendőrtiszti Főiskolán. Bátran mondhatom, hogy rendőri pályafutásomnak ez egy új kezdete volt, mivel a büntetőjog oktatása – mint szakmai pályafutásomat meghatározó szakterület – végig kísérte és egyben meg is határozta rendőri pályámat.

Voltak-e olyan meghatározó személyek, akik az oktatói és a tudományos terület felé orientálták?

Számos kolléga segítette oktatói és tudományos pályámat. Ezen személyek közül kiemelném Szabó András akadémikus urat, valamint Katona Géza rendőr dandártábornok urat, az MTA doktorát, akik a kandidátusi tudományos fokozatom megszerzésében is jelentős szerepet vállaltak. Az ember életében fontosak a példaképek, akik meglátják és egyben támogatják a tehetséget, elismerik a szorgalmat és az elköteleződést. Büszke vagyok arra, hogy olyan nagyszerű magyar jogtudósokkal dolgozhattam, mint Kertész Imre nyugállományú rendőr ezredes, akadémiai doktor, Békés Imre jogtudós, egyetemi tanár vagy Vigh József az állam- és jogtudományok doktora, akikkel együtt tanulmányozhattam, fejleszthettem és taníthattam a magyar jogtudományt a hallgatók számára. Ezek a tudósok értéket közvetítettek és meghatározták a jogtudományról alkotott világgépemet. Hálás vagyok a sorsnak, hogy ismerhettem – és ami a legfontosabb –, együtt dolgozhattam az adott korszak legnagyobb jogtudósaival.

Tábornok úr, melyek azok a szakmai teljesítmények/eredmények, amelyekre kifejezetten büszke?

A kérdés nagyszerűsége abban rejlik, hogy a válasz önmagától értetődően egyértelmű lenne, azonban valóban gondolkodásra készteti az embert. Nem a valóságot tükrözné, ha azt mondanám, hogy minden pillanatban tudatosan építettem a szakmai pályámat. A véletlen, a szerencse és az emberi kapcsolatok is meghatározták döntéseimet. Nagyon szeretem a tudományt és az oktatást, azonban a klasszikus értelemben vett rendőr szakembernek is tartom magam. Nem készültem az oktatói, kutatói pályára, de a nagy példaképek kitartást és tehetséget láttak bennem, ezért lehetőséget kínáltak, hogy kikapaszthalhassam és megmutathassam, mire vagyok képes a rendészeti felsőoktatásban. Úgy érzem ez sikerült. Véletlen sétának indult, azonban az elmúlt évtizedek alatt egyre

határozottabb célokkal párosuló, tudatos sétává vált. Amennyiben valaki a sikeres szakmai pályafutás titkát szeretné megtudni tőlem, annak az lenne a válaszom, hogy ha lenne tökéletes sikerformulám, akkor sem mondanám meg, mivel a siker egy kis sziget a sikertelenség tengerében. Át kell úszni ezen a bizonyos tengeren – néha többször is –, hogy elérhessük és megtapasztalhassuk a siker ízét. Természetesen büszke vagyok az elért eredményeimre, de a legbüszkébb azokra a kollégáimra vagyok, akiket oktathattam, hogy jó szakemberek és jó rendőrök váljanak belőlük. Az ő eredményeik, sikereik, kitartásuk és szakmaiságuk tesz engem igazán büszkévé.

Mi az a téma, esemény, könyv vagy tanulmány, amely szerepel a szakmai értelemben vett „bakancslistáján”?

A kutatási területeimen (rendészet, büntetőjog) még nagyon sokáig szeretnék kutatni és publikálni, mivel nagyon sok megválaszolatlan kérdés van bennem kutatóként. Bízom benne, hogy professzor emeritusként még szüksége van a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek a munkámra, a tudásomra és a tapasztalatomra. Koltay András rektor úr idézte és tette fel azt a kérdést a 70. születésnapomra készült kötetben található köszöntőjében, hogy „*meddig legyen oktató az oktató?*”. Véleményem szerint addig érdemes tanterembe járni, amíg a hallgatók érdeklődnek és kérdeznak, és én tudok releváns szakmai válaszokat adni a feltett kérdésekre. Ötvennegyedik éve vagyok kisrepülőgépes pilóta. Amíg az egészségi állapotom engedi, addig szeretnék egyik nagy szenvedélyemnek, a repülőgép-vezetésnek hódolni. Szeretném megérni, hogy legkisebb fiam is megajándékozzon unokával vagy unokákkal, remélem hamarosan ez a csodálatos élmény is megadatik számomra. Szeretnék minél többet zenélni a zenész barátokkal, mivel a zene nagy szerelem és szenvedély számomra. 1991-ben tettem ügyvédi esküt és jelenleg a Budapesti 73. számú Ügyvédi Iroda vezetőjeként is tevékenykedem. Az ügyvédi munkám néhány évig – rendőrségi vezetői feladataimmal való összeférhetlenség miatt – szüneteltettem. Szeretnék ügyvédként is minél jobban kiteljesedni, ezáltal segíteni a hozzám forduló embereken. Ahogy Pintér Sándor miniszter úr is fogalmazott az emlékkötetben „*sikeres ügyvédi pálya áll mögöttem*”. Bátran mondhatom, hogy ez így is van. Sok embernek volt alkalmam segíteni ügyvédi pályám során és ez a gondolat melegséggel önti el a szívemet. Ezek átlagos dolgoknak tűnhetnek a kedves olvasó számára, azonban számomra fontosak az életem jelen időszakában.

A zene szeretete, bátran mondhatjuk, örökre megmarad professzor úrnak?

A zene számomra olyan, mint az első szerelem érzése. Örökre a szívünkbe véssődik az emléke, ezáltal sosem lehet elfelejteni. Amatőr szinten zenélek, így egy

kicsit tudok improvizálni is. A tudományban és a zenében történő improvizáció egyaránt összekapcsolódást igényel, így nagyon különböző ötletek egymás mellé állításával hozhatunk létre valami újat mind a zenében, mind a tudományban. Mindig arra törekedtem, hogy megtaláljam az egyensúlyt a büntetőjog oktatása, a szakmai és tudományos kutatás, az ügyvédi pálya, a repülés szeretete, valamint a vezetői és a magánéleti kihívások között. A zene szeretete és művelése támogatást nyújt számomra, hogy ezeknek a kihívásoknak megfeleljek. A zenélés igazi hobbinak számít ifjúkorom óta. Sajnos nem fordíthattam annyi időt rá, mint amennyit szerettem volna. Azonban úgy érzem, hogy ez az egyik olyan dolog, aminek feltétel nélkül élvezem minden pillanatát és egyfajta támogatást nyújt számomra a mindennapok során.

Mit üzen a fiatal tudósoknak és diákoknak?

Jómagam még a múlt évezredben lettem tábornok. Időről-időre megkérdeztek a fiatal generációk, hogy hogyan lehet valakiből tábornok. Erre a kérdésre mindig azt válaszoltam, hogy én nem akartam tábornok lenni. Ezt nem lehet elhatározni, ez nem lehet teljesítendő cél egy karrier során. A legfontosabb tanulság, amit a szakmai pályafutásom során megtanultam, hogy amit aktuálisan csinálunk, ami feladatot elvállalunk azt a lehető legjobb tudásunk szerint csináljuk végig. Természetesen fontos eleme egy karriernek, hogy ehhez a tudáshoz és szorgalomhoz szerencse is társuljon. Amennyiben ezek a kompetenciák jó időben és jó helyen koncentrálódnak, akkor mozdulni kell és el kell vállalni a felkínált beosztást, vagy adott esetben bátornak kell lenni és be kell nyújtani a szakmai pályázatunkat a meghirdetett beosztásra. Azt üzenem a mai fiatal tudósoknak és diákoknak, hogy tartsanak ki a céljaik mellett, ne adják fel, és küzdjenek azokért az értékekért, amelyet képviselnek!

Felhasznált irodalom

Madai S., Pallagi A., Polt P. (2020): *Sic itur ad astra. Ünnepi kötet a 70 éves Blaskó Béla tiszteletére*. Ludovika Egyetemi Kiadó, 566.